

det, som er vigtigt, og jeg tror ikke, at den For- del, der opnaas derved, paa nogen Maade staar i Forhold til de Ulemper, der følge deraf. Den ærede Ordfører erkjendte, at der i alt Fald var en Regel, der ogsaa som Regel betragtet var uheldig, og det var den, at Afstanden mellem Kaffelovns- rørene og Træværk sættes til 8 Tommer; men han mente, at man kunde undgaa det paa forskjellig Maade ved at faae Indrømmelser fra Brandkom- missionen, ved f. Ex. at heste Sernplader paa Træet osv. At stole paa en saadan Indrømmelse er dog altid usikkert, da det kommer an paa, hvilken Betragt- ningsmaade Brandkommissionen har. Men at der kan være overordentlig Ulempe ved Forandringer, hvis f. Ex. Brandkommissionen ikke finder, at en saadan Fremgangsmaade, som det ærede Medlem anførte, kan gaa an, er ganske sikkert. Der er mange Steder, hvor Sernrørene gaa over Gangen og holde sig i en Afstand af 6 Tommer fra Loftet. Derved kan man affurat gaa under dette Kaffel- ovnsrør; men i Fald det skal forandres ved at flyttes til 8 Tommer, kan man ikke gaa under Rørene. Saa kan Kaffelovnen ikke være der, og saa kan Stuen ikke bruges paa samme Maade som hidtil, hvad der vil foranledige stor Ulempe for vedkommende Beboere. Saaledes kunde jeg nævne mange Exempler, som jeg naturligvis efter deres detaljerede Beskaffenhed ikke skal fremkomme med.

Naar den ærede Minister med Hensyn til mit andet Vædringsforslag bemærkede, at han havde ønsket, at der i Paragrafen istedetfor „efter Samraad“ havde staaet „saavid muligt efter Sam- raad“, saa forekommer det mig, at Bestemmelsen i dette Tilfælde reduceres til saa Vidt, at det om- trent falder sammen med, at den gaar helt ud. Der bliver virkelig ikke Meget tilbage, naar den Høiforstandende ikke skal Andet end „saavid mulig“ pleie Samraad med Politimestren, uden at være bunden af den Bestemmelse, der bliver tæ- gen i dette Samraad, og jeg tror derfor, at der er ligesaa god Grund til at lade Bestemmelsen gaa helt ud.

Ordføreren: Med Hensyn til den sidste Bemærkning fra den ærede Læser glemte jeg før, da jeg havde Ordet, at jeg skulde have sagt et Par Ord om hans Vædringsforslag under Nr. 26. Jeg har ikke Interesse for at gjøre Politimestren medansvarlig med Hensyn til Nedrivningen af Byg- ninger eller andre saadanne ekstraordinære Foran- staltninger, men jeg tror, at det ærede Medlem gjør Brandinspektøren en daarlig Tjeneste ved at undrage ham den Støtte, som han har hos Po- litimestren, ved at foreslaa at udelade den Bestem- melse, at Politimestrens Samtykke eller Samraad skal indhentes. Naar Politimestren altsaa kan svare Brandinspektøren: Det er Noget, som jeg aldeles ikke har med at gjøre, det er Noget, som De maa tage fuldstændig paa Deres egen Skulder, saa staar han meget vanskeligere overfor dette Til-

fælde, end naar han har en Autoritet i Byen, Dyrigheden, at støtте sig til. Jeg tror derfor, at hvor rigtigt det end er, at Brandinspektøren i saa- danne Tilfælde skal have besluttende Myndighed, og hvor rigtigt det end er, at Brandinspektøren i paakommende Tilfælde vil kunne lade Nedrivningen foretage selv mod Politimestrens Ønske, saa vil det navnlig ligeoverfor Brandinspektøren ikke være heldigt at unddrage ham den Støtte, han vil have i Politimestren. — Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, der er blevet omtalt saa meget, og som navnlig den ærede 4de Landsthingsmand for 7de Kreds (Dviffsgaard) nu igjen omtalte, saa ere vi altsaa komne derhen, at selve de Herrer For- slagsstillere og det ærede Medlem indrømme, at den nu bestaaende Tilstand er omtrent saaledes, som Lovforslagets § 11 fordrer, at den skal være, og altsaa staar Sagen egentlig kun derpaa, om det er rigtigt at optage disse Bestemmelser i Loven eller at søge dem iværksatte igjennem en almindelig Betragtning om Brandfarligheden hos de for- skjellige Brandkommissioner. Jeg skulde dog mene, at naar man udarbejder en ny Lov og træffer saa- danne Bestemmelser, som tidligere faktisk have væ- ret gjældende, bør de ogsaa have tilbagevirkende Kraft og faae Anvendelse paa tidligere Tilfælde, og jeg kan ikke skjønne, at der vil være nogen Ulempe af Betænding forbunden dermed, saameget mere som de Herrer jo selv indrømme, at Brand- sikkerheden har været varetagen, om ikke netop paa den bestemte Maade, der her er nævnt, saa dog paa en lignende. Den ærede Forslagsstiller maa ikke overse Slutningsbestemmelsen i § 11, som jo vil medføre, at hvor Brandfarligheden er afværget paa anden Maade end netop den, der er fastsat i de 4 Punkter, vil den bestaaende Tilstand kunne opretholdes uden Hensyn til Lovens Bestemmelser.

W. Petersen: Det er kun et Par ganske faa Bemærkninger, jeg skal tillade mig gjøre. Jeg skal med Hensyn til det meget omdebaterede Spørgsmaal om Vædringsforslaget under Nr. 8 blot bemærke, at jeg naturligvis gjerne støtter det af det ærede kongevalgte Medlem stillede Vædringsforslag, der gaar i den Retning, hvori jeg udtalte mig ved 1ste Behandling, og at det gaar en Del videre, derfor kan jeg kun være ham taknemmelig. Mig forekommer det ubilligt, naar jeg har bygget efter de nuværende Love og Anordninger i Lar, at der saa kommer en Lov, som siger: om 2 Lar skal Du have revet det ned eller forandret det. Netop deri ligger Forskellen mellem den ærede Ord- førers og det ærede kongevalgte Medlems For- slag. Den ærede Ordfører siger: det er saaledes, men Loven bestemmer, at om 5 Lar skal det mulig være paa en anden Maade. Desuden vil der komme et ganske forfærdeligt Efterblik af Kaffelovne, Komfurer og alle den Slags Indret- ninger, desom Forandringen skal være fket inden 5 Lar. Jeg vil spørge, om noget af de ærede